

Ведуча сторінки

Ольга ЧОРНА

Пісенний вернісаж — 98

Зоряна «Зоряна» Ігоря Гаврилюка

— Мабуть. Її автор Анатолій Матвійчук — прекрасний поет і композитор. Мені хотілося, щоб ця пісня звучала якось по-особливому... І коли організаторам фестивалю на прослуховування, зокрема, режисеру-постановнику Дмитру Мухарському, було запропоновано цей твір, він і визначив мою долю у «Вернісажі...»

— Тобто, «Зоряна» їм сподобалась.

— Так, відразу ж.

— На сцену тобі довелося виходити разом з метрами вітчизняної естради. Ти почував себе впевнено?

— Хвилювався, звичайно. Та коли почув, що пісня у моєму виконанні виборола лауреатство... Серцебиття було настільки прискореним...

— Ігорю, ти потрапив разом з грандами, оскільки отримав за найкраще виконання диплом лауреата, на президентський концерт. Це завдяки шойно здобутому титулові чи все-таки завдяки чимусь протеже?

— І тому, й іншому. Головний режисер-постановник «Пісенного вернісажу» Борис Шарварко запропонував мені, як зараз модно казати, кандидатуру. На цьому заході були присутні перші особи держави: Леонід Кучма, Григорій Омельченко, міністр культури Дмитро Остапенко, чимало урядовців. Пізніше Президент прийшов за куліси і привітав нас неофіційно. Сказав, що йому сподобались молоді виконавці. Сфотографувався з нами.

— Співав я «вживу», у супроводі Державного естрадного симфо-

— Якись присмії несподіванки мали місце?

— Мене особисто привітав міністр культури. Запросили взяти участь у двох концертних турах по Україні переможців «Вернісажу...». Запропонував співпрацю музичний продюсер Національного хіт-параду Олександр Соколенко. А також запрошуватимуть на урядові концерти, які відбуватимуться в Національному палаці «Україна».

котрий був присутнім на «Пісенному вернісажі» завдяки його співу.

— Так, саме так. Борис Шарварко порекомендував цьому репортеру взяти в Ігоря інтерв'ю. Почали розмовляти, а він і каже: «Це ж ви у Канаді роль Тараса Шевченка виконували. Я вас пам'ятаю...». Було безмежно приємно. Адже Ігор під час цих гастролей у 1995-96 роках був усього лише студентом, хлопчиськом.

З Анатолієм Матвійчуком.

Судячи з останніх виступів, перемог, в Ігорю Гаврилюка викристалізується сценічний образ, імідж. Адже недарма кажуть, що гарний голос потребує, так би мовити, оправи. Постава, хореографія, одяг, зачіска... Усім цим і ще масою інших проблем займається Ігорів продюсер.

— Ігорева перемога, це й моя перемога, — зауважує продюсер. — З ним працювати легко. Інколи погоджується із зауваженнями, інколи заперечує, наполягає. Це — нормально. Адже виконавець і продюсер — це тандем думок, смаків, пошуків. Щодо сценічного образу, то він, справді, в Ігорю ще формується. Я розумію, що імідж є однією з найважливіших складових співака. Адже люблять, сприймають чи не сприймають виконавця не лише за голос. Майстерність виконання — ось що основне.

— Але саме голосові дані пророкують виконавцеві або визнання, або... Ігорю упізнав

— Скажіть, а вам хтось допомагав виводити Ігорю у світ, у пісенний світ?

— Ні. Дизайн одягу, зачі-

сок — це моя проблема. І ще плюс маса інших проблем та проблемок. Нелегка це справа. Але я впевнена в Ігореві. Разом ми працюємо лише на успіх. А він, як відомо, дається важко. Співаки-метелики згоряють швидко. Що легко дається, те скоро відходить. Ігореві перемоги — це лише початки, спроби себе утвердити. На естраді — жорстка конкуренція. І її треба витримати.

— Як реагують на появу

молоді виконавці, народні та заслужені артисти?

— Я скажу лише те, що стосується Ігоря. Ним були задоволені і Василь Зінкевич, і Борис Шарварко, і Олександр Злотник...

— Як надалі розвиватиметься співпраця з Анатолієм Матвійчуком?

— До речі, він також отримав диплом за «Зоряну», як автор слів і музики. І сказав, що вже має ще одну гарну пісню для Ігоря. Анатолієві пісні стають шлягерами. І це найбільше визнання... Працюватимуть з Ігорем й інші поети та композитори. Але про це згодом. Результат повинен звучати...

— В Ігорю був меценат, котрий допоміг в організації по-

їдки на «Пісенний вернісаж»?

— Так. І цій людині ми дуже завдячуємо. Це — генеральний директор СП «Галка» Борис Васильович Дубовий.

— Ігоре, давай повернемось з Кисва на рідні терени, до Тернополя. Там — успіх, лауреатство, а тут?

— А тут... Про це говорити прикро. Мабуть, Тернопіль не потребує добрих виконавців. Щоб виступити, треба проситися... і не тільки. Ви розумієте, про що я...

... Коли у Львівській консерваторії Ігор здавав іспити з вокалу, то пари були зірвані. І студенти, і викладачі сходились під аудиторію послуhati його спів, його голос. Оце й було початком успіху. І запорукою визнання...

З Президентом.

З Ельзарю Баталовою.

переможців наш земляк, тернополянин Ігор Гаврилюк. Успіх йому принесла пісня «Зоряна» (слова та музика Анатолія Матвійчука). Ігореві виступи не залишили байдужими ні глядачів, ні журі.

— «Пісенний вернісаж» доволі авторитетний культурно-мистецький захід. Потрапити у число виконавців, тим паче, вибороти лауреатство не так уже й легко.

— Ігоре, це тобі усміхнулася фортуна, чи..?

— Все залежить від того, як над собою працюєш, які вимоги ставиш перед собою. Крім того, є пісні, які народжуються під щасливою зорею.

— Масш на увазі й свою